

# Panijum – Broj trinaest

## *Povratak u Panijum*

Jeff Pippenger

2026-02-17

Od Cezareje Filipove do Cezareje Primorske, sa zaustavljanjem usput na Gori preobraženja; Petar simbolizira sto četrdeset i četiri tisuće koji prispijevaju do putokaza blagdana Truba u liniji izgrađenoj na dvjema linijama od po dvadeset i dva retka Levitskoga zakonika dvadeset i tri, u vezi s pentekostnim razdobljem u Kristovo vrijeme. Levitski zakonik dvadeset i tri, križ, Pedesetnica i Kornelije koji šalje po Petra; sve je to dovedeno zajedno, redak na redak, sa simbolikom trećega, šestoga i devetoga sata.

Krist u treći, šesti i deveti sat na križu, Petar u treći i deveti sat na Pedesetnicu i Kornelije u deveti sat, Petar u šesti sat u Jopi i u treći sat u Cezareji Filipovoj povezuju se s Danielom 11, retcima 13–15, jer je Cezareja Filipova također Panij.

Petar je na Pedesetnicu propovijedao iz knjige proroka Joela, a kad je Petar iznio svoju poruku Kornelijevu domu, Duh Sveti bio je izliven na pogane, kao što je bio izliven na Židove na Pedesetnicu. Izlijevanje Duha Svetoga za Židove, a potom za pogane, predoznačivalo je izlijevanje Duha Svetoga u posljednjim danima. Izlijevanje u posljednjim danima dvostruko je, započinjući škropljenjem na 9/11, koje naposljetku napreduje do objave Ponoćnog poklika što doseže do nedjeljnog zakona, a zatim postaje glasni poklik trećeg anđela, gdje i kada se kasna kiša izlijeva bez mjere.

Radujte se dakle, sinovi sionski, i veselite se u Gospodu, Bogu svojemu: jer vam je dao ranu kišu umjereno, i učinit će da za vas siđe kiša, rana kiša i pozna kiša, u prvome mjesecu. I gumna će biti puna pšenice, a kace će se prelijevati vinom i uljem. I nadoknadit ću vam godine koje su izjeli skakavac, gusjenica, crv i ljuskavac, moja velika vojska koju sam poslao među vas. Joel 2:23–25.

Petar predstavlja one koji sudjeluju u povijesti prijašnjega umjerenog škropljenja od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, a također i poznu kišu, koja obnavlja „godine“ što predstavljaju četiri naraštaja sve snažnije pobune laodicejskog adventizma sedmoga dana, uništene. U hramu, o devetome satu, Petar je iznio obnovu godina iz knjige proroka Joela.

Pokajte se dakle i obratite, da se izbrišu grijesi vaši, kako bi došla vremena okrepe od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa Krista, koji vam je unaprijed naviješten: Njega nebo treba primiti do vremena obnove svega, o čemu je Bog govorio na usta svih svojih svetih proroka od postanka svijeta. Jer Mojsije doista reče ocima: Proroka će vam podignuti Gospodin, Bog vaš, između braće vaše, kao mene; njega slušajte u svemu što god vam rekne. I dogodit će se da će svaka duša koja ne posluša toga proroka biti istrijebljena iz naroda. Da, i svi proroci, od Samuela i onih koji su poslije njega, koliko ih je god govorilo, također su navijestili ove dane. Djela 3:19–24.

Brisanje grijeha posljednje je Kristovo djelo u istražnom sudu, a brisanje započinje od doma Božjega.

Jer došlo je vrijeme da sud započne od kuće Božje; a ako najprije započne od nas, kakav će biti svršetak onih koji se ne pokoravaju evanđelju Božjemu? I ako se pravednik jedva spašava, gdje će se pojaviti bezbožnik i grešnik? Stoga neka oni koji trpe po volji Božjoj povjere čuvanje svojih duša njemu, čineći dobro, kao vjernomu Stvoritelju. 1 Petrova 4:17–19.

Petar je na Pedesetnicu, a također i u Kornelijevu domu u Cezareji uz more, razumio da se ispunjava knjiga proroka Joela. Pedesetnica predstavlja nedjeljni zakon kada je sud dovršen nad domom Božjim, a potom prelazi na neznabošce. Njegova poruka u vrijeme nedjeljnog zakona ista je poruka koja se objavljuje pri dolasku Ponoćnog poklika. Alfa-proglas početak je proročkoga razdoblja koje završava omega-proglasom. Petar predstavlja one koji objavljuju poruku, a poruka započinje svojim osnaženjem, koje je označeno odrješenjem magarca islama. Magarac je odriješen da označi početak Ponoćnog poklika, a ponovno je odriješen pri nedjeljnom zakonu, koji je završetak Ponoćnog poklika.

Petar stoga također predstavlja one koji su izrekli predviđanje o udaru islama na Sjedinjene Američke Države. Petrova poruka u Ponoćnom pokliku ispravak je poruke koja je označila prvo razočaranje i početak vremena odgode. Petar stoga predstavlja one koji objavljuju poruku Ponoćnog poklika, a koji su prošli prvu temeljnu kušnju koja je nastupila 2024. godine i završila 8. svibnja 2025. izborom prvoga američkog pape, u ispunjenju četrnaestoga retka Daniela jedanaest.

Razdoblje od blagdana Truba do Pedesetnice treći je i odlučujući ispit pentekostnog razdoblja, prikazan u Levitskom zakoniku dvadeset i tri. Načelo trojice anđela, koje je sestra White prepoznala, također je jednostavno temeljna matematika. Ona ističe da ne možete imati treću poruku bez prve i druge. Budući da Petar propovijeda knjigu Joela u vrijeme pentekostne nedjeljnoga zakona, on također poučava Joela na početku objavljivanja poruke Ponoćnoga poklika, što je odlučujući i treći ispit pentekostnog razdoblja. Petar stoga predstavlja vjerne tijekom trostupanjskog procesa ispitivanja koji je započeo kada je Otkrivenje Isusa Krista bilo otpečaćeno, počevši od 31. prosinca 2023. Ako je Petar prisutan na trećem koraku, morao je proći i prethodna dva koraka, jer ne možete imati treći bez prvoga i drugoga.

Razdoblje pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće započelo je 11. rujna i otvorilo je trostupanjski proces kušanja, prikazan trubljenjem 11. rujna kao pozivom na povratak temeljima, a potom je stigla kušnja prvoga razočaranja 18. srpnja 2020. Treća kušnja te povijesti jest nedjeljni zakon. Proročka pustinja nastupila je 18. srpnja 2020., i unutar toga razdoblja pustinja, u srpnju 2023. jedan je „glas“ počeo vikati, a zatim je 31. prosinca 2023., dvadeset i dvije godine nakon 11. rujna, započelo odpečaćenje Otkrivenja Isusa Krista. Od 2023. do nedjeljnoga zakona (kada se ostvari savršeno ispunjenje 2.300 dana) razdoblje od 2023. do nedjeljnoga zakona prepoznaje se kao ono koje počinje s „23“ i završava s „23“, jer zatvorena vrata 22. listopada 1844. predoznačuju zatvorena vrata pri nedjeljnom zakonu. Proročanstvo o 2300 godina predstavljeno je brojem „23“ u 2.300.

1844. bila je završetak povijesti prvoga i drugoga anđela. Ta je povijest započela dolaskom prvoga anđela 1798. godine, a završila je četrdeset i šest godina kasnije, 1844. Tih četrdeset i šest godina predstavljaju mileritski hram u koji je Krist iznenada došao 1844. Ljudski je hram oblikovan prema „23” kromosoma i za muškarca i za ženu, čime se „23” označuje kao simbol djela koje je Krist započeo 1844. To je djelo bilo sjediniti Njegovo božanstvo s našom čovječnošću. Isus se služi prirodnim svijetom kako bi prikazao duhovno, a djelo koje je započelo 1844., na završetku 2.300 godina, predstavljeno je sjedinjenjem „23” muških kromosoma s „23” ženskima. Kada se muškarac oženi ženom, oni postaju jedno tijelo, a brak je ono što je Krist započeo 1844. Zatvorena vrata iz 1844. podudaraju se sa zatvorenim vratima nedjeljnoga zakona, a simbol tih zatvorenih vrata jest „23.”

Od 31. prosinca 2023. do „23” nedjeljnog zakona prepoznaje se razdoblje koje započinje alfa „23” i završava omega „23”. Ono također predstavlja razdoblje hrama sto četrdeset i četiri tisuće. Ta ista povijest fraktal je razdoblja od 9/11 do nedjeljnog zakona. Godina 1844. predstavljena je brojem „23” i označava početak istražnog suda nad mrtvima. 9/11 označava početak istražnog suda nad živima, te stoga i 9/11 također posjeduje broj „23”. Razdoblje od 9/11 do nedjeljnog zakona jest razdoblje s alfa „23” i omega „23”. Razdoblje od 2023. do nedjeljnog zakona fraktal je razdoblja od 9/11 do nedjeljnog zakona, i to je mjesto gdje se podiže hram sto četrdeset i četiri tisuće. Milleritski hram bio je razdoblje od četrdeset i šest godina, ali u posljednjim danima vremena više nema; a četrdeset i šest Milleritskih godina na početku adventizma predoznajuće isto razdoblje na svršetku adventizma, i to razdoblje započinje i završava s „23”, tvoreći Milleritski broj četrdeset i šest.

Sve tri te povijesti predstavljaju trostupanjski proces kušnje (mileriti, 11. rujna do nedjeljnoga zakona i 2023. do nedjeljnoga zakona). Ta je povijest započela trubnim pozivom Mihaela, koji je 31. prosinca 2023. uskrsnuo Mojsija i Iliju; a kada Mihael, koji je Krist, uskrisuje, on to čini uz zvuk trube.

Jer sam Gospodin sići će s neba sa zapovjednim poklikom, s glasom arkandela i s trubom Božjom; i najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu. 1 Solunjanima 4,19.

Mihovil je arkandeo, i njegov je glas, zajedno s Božjom trubom, onaj koji uskrsava, a Judina poslanica obavješćuje nas da je Mihovil uskrsnuo Mojsija.

Ali Mihael arkandeo, kad se prepirao s đavlom i raspravljao o Mojsijevu tijelu, ne usudi se izreći protiv njega pogrdnu osudu, nego reče: Gospodin neka te ukori. Juda 1,9.

Krist je, kao Mihael arkandeo, 31. prosinca 2023. otpečatio Otkrivenje o samome sebi, kada je potom uskrsnuo Mojsija i Iliju, dva svjedoka koji su bili ubijeni 18. srpnja 2020. Tada je stigao alfa test izvanjskih temelja. Anđeo koji je sišao 9/11 zatrubio je Jeremijinom trubom pozivajući vjerne natrag na mileritske temelje, a usporedno s time Mihaelova je truba uvela test temelja. Test je prikazan u Danielu 11:14, gdje „razbojnici tvoga naroda” uspostavljaju izvanjsku viziju. Mileriti su prepoznali da je upravo Rim ispunio taj redak i uspostavio viziju.

Od 8. svibnja 2025. započela je izgradnja hrama na ugaonom i temeljnom kamenu. Trideset godina nakon 1996. — kada je poruka otpečaćena 1989. bila formalno uspostavljena — započeo je proces formaliziranja poruke otpečaćene 31. prosinca 2023.

Formalizacija poruke iz 1989. godine 1996. uslijedila je dvjesto dvadeset godina nakon što je njezin povijesni predmet nastupio 1776. godine. Odtvaranje pečata 2023. uslijedilo je dvadeset i dvije godine nakon što je formalizacija iz 1996. bila potvrđena 11. rujna 2001. kroz proročko očitovanje islama.

Petar predstavlja glasnike ove svete povijesti koji prolaze i ispit temelja i ispit hrama. Ispit hrama uključuje ispravljanje pogrešne poruke od 18. srpnja 2020. Trideset godina nakon što je poruka iz 1989. bila formalizirana 1996., ispit hrama uključuje djelo ispravljanja, a zatim i ponovnog objavljivanja poruke o islamskom udaru na Nashville, Tennessee. Formalizacija poruke iz 1989. bila je predstavljena objavljivanjem časopisa pod nazivom Time of the End 1996. godine. Časopis je obrađivao posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela i identificirao je nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama. Providonosno je neaktivna služba koja je već godinama prije bila nazvana Future for America bila predana našoj službi od prethodnih voditelja te službe, koji nisu imali nikakvu svjetlost o poruci iz 1989.

Godine 1996. naša je služba postala Future for America te je objavljena publikacija koja je iznijela poruku što je prepoznala budućnost Amerike kako je prikazana u posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela. Sjedinjene Američke Države započele su svoj proročki uspon 1776., a „22” godine poslije, u vrijeme svršetka 1798., Sjedinjene Američke Države započele su svoju ulogu kao šesto kraljevstvo biblijskog proroštva, „220” godina nakon 1776. Godine 1996. poruka o Sjedinjenim Američkim Državama u proroštvu bila je formalizirana. „220” godina od 1776. i „22” godine od te točke do 1798. povezuju se s Williamom Millerom, koji je održao svoj prvi javni govor 1831., „220” godina nakon objavljivanja Biblije kralja Jakova. Početak i završetak adventizma naglašavaju formaliziranje poruke koja je zapečaćena u vrijeme svršetka.

Trideset godina nakon 1996., 2026. godine, kušnja hrama uključuje djelo ispravljanja poruke od 18. srpnja 2020. Tako je alfa poruka iz 1989., poruka za posljednji naraštaj koja je bila formalizirana 1996., započela razdoblje od trideset godina koje je završilo kušnjom da se ispravi i formalizira poruka. Tih trideset godina simbol su svećeništva sto četrdeset i četiri tisuće koji će formalizirati poruku Ponoćnog poklika. Petar predstavlja one koji izvršavaju to djelo tijekom razdoblja druge omega kušnje hrama.

Sestra White obavještava nas da Bog dopušta da zabluda uđe među Njegov narod kako bi ih potaknuo na proučavanje.

„Bog će probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njih će ući krivovjerja koja će ih prosijati, odvajajući pljevu od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju Njegovoj riječi da se probude iz sna. Došla je dragocjena svjetlost, prikladna za ovo vrijeme. To je biblijska istina koja pokazuje pogibli što su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala navesti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najozbiljnije ispitivanje stajališta kojih se držimo.“

Ta je izjava dio odlomka koji će u cijelosti zaključiti ovaj članak. U člancima i na našim subotnjim Zoom sastancima pobrkao sam neke simbole u našem razmatranju Daniela 11,10–15, i premda smo izvršili potrebne ispravke, bio sam odvratio od toga da privedem kraju niz članaka o Paniju — bitci koja vodi do zakona o nedjelji. Sada je vrijeme da se vratimo Paniju, a kada to učinimo, imat ćemo i dodatnu liniju dokaza koju predstavlja Petar u Cezareji Filipovoj, to jest Paniju.

Sada ćemo se vratiti našim razmatranjima redaka deset do šesnaest iz Daniela jedanaest, koji prikazuju skrivenu povijest četrdesetoga retka. Stali smo u rujnu, tako da je prošlo otprilike pet mjeseci.

„Petar opominje svoju braću da ‘uzrastu u milosti i spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista’. Kad god Božji narod raste u milosti, on će neprestano stjecati jasnije razumijevanje Njegove riječi. Razabirat će novo svjetlo i ljepotu u njezinim svetim istinama. To je bilo istinito u povijesti crkve u svim vjekovima, i tako će se nastaviti do svršetka. No kako istinski duhovni život opada, oduvijek je postojala sklonost da se prestane napredovati u spoznaji istine. Ljudi ostaju zadovoljni svjetlom koje su već primili iz Božje riječi i obeshrabruju svako daljnje istraživanje Svetoga pisma. Postaju konzervativni i nastoje izbjeći raspravu.

Činjenica da među Božjim narodom nema nikakve rasprave ni uzbuđenja ne smije se smatrati konačnim dokazom da se oni čvrsto drže zdrave nauke. Ima razloga za strah da možda ne razlikuju jasno istinu od zablude. Kada se istraživanjem Svetoga pisma ne pokreću nova pitanja, kada ne nastane razlika u mišljenju koja će navesti ljude da sami pretražuju Bibliju kako bi bili sigurni da imaju istinu, bit će mnogih i sada, kao i u drevna vremena, koji će se držati predaje i klanjati se ne znajući čemu.

Pokazano mi je da mnogi koji tvrde da poznaju sadašnju istinu ne znaju što vjeruju. Oni ne razumiju dokaze svoje vjere. Nemaju ispravno shvaćanje djela za sadašnje vrijeme. Kada dođe vrijeme kušnje, ima ljudi koji sada propovijedaju drugima, a koji će, ispitujući stajališta koja zastupaju, ustanoviti da za mnoge stvari ne mogu dati zadovoljavajući razlog. Dok ne budu tako iskušani, ne znaju za svoje veliko neznanje. A ima i mnogo onih u crkvi koji uzimaju zdravo za gotovo da razumiju ono što vjeruju; ali, dok ne nastane spor, ne poznaju vlastitu slabost. Kada budu odvojeni od onih iste vjere i prisiljeni stajati pojedinačno i sami kako bi objasnili svoje vjerovanje, iznenadit će se kad vide kako su zbrkane njihove predodžbe o onome što su prihvatili kao istinu. Sigurno je da je među nama došlo do udaljavanja od živoga Boga i okretanja ljudima, stavljanja ljudskoga na mjesto božanske mudrosti.

„Bog će probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njima će se pojaviti hereze koje će ih prosijati, odvajajući kukolj od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju njegovoj riječi da se probude iz sna. Došlo je dragocjeno svjetlo, prikladno za ovo vrijeme. To je biblijska istina koja pokazuje pogibli što su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala navesti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najpomnije ispitivanje stajališta kojih se držimo. Bog želi da svi vidovi i sva stajališta istine budu temeljito i ustrajno istraživani, uz molitvu i post. Vjernici ne smiju počivati u pretpostavkama i nejasno određenim predodžbama o tome što sačinjava istinu. Njihova vjera mora biti čvrsto utemeljena na Božjoj riječi kako bi, kada dođe vrijeme kušnje i kada budu izvedeni pred vijeća da odgovaraju za svoju vjeru, mogli

dati obrazloženje nade koja je u njima, s kritošću i strahom.

„Potresajte, potresajte, potresajte. Predmeti koje iznosimo pred svijet moraju nam biti živa stvarnost. Važno je da, braneći doktrine koje smatramo temeljnim člancima vjere, nikada sebi ne dopustimo služiti se argumentima koji nisu posve valjani. Oni mogu poslužiti da ušutkaju protivnika, ali ne iskazuju čast istini. Trebamo iznositi valjane argumente koji neće samo ušutkati naše protivnike, nego će podnijeti i najpomniji i najstroži ispitivanje. Kod onih koji su se obrazovali kao debatanti postoji velika opasnost da neće nepristrano rukovati Božjom riječju. U susretu s protivnikom naš ozbiljan napor treba biti da predmete izlažemo na takav način da probudimo osvjedočenje u njegovu umu, a ne da nastojimo tek uliti pouzdanje vjerniku.“

„Kakav god bio čovjekov intelektualni napredak, neka ni za trenutak ne pomisli da nema potrebe za temeljitim i neprekidnim istraživanjem Svetoga pisma radi veće svjetlosti. Kao narod, pozvani smo pojedinačno biti proučavatelji proroštva. Moramo bdjeti sa svom ozbiljnošću kako bismo razabrali svaku zraku svjetlosti koju nam Bog bude iznio. Trebamo uhvatiti prve odsjaje istine; a molitvenim proučavanjem može se zadobiti jasnija svjetlost, koja se može iznijeti pred druge.

„Kad je Božji narod spokojan i zadovoljan svojim sadašnjim prosvjetljenjem, možemo biti sigurni da On neće imati naklonosti prema njima. Njegova je volja da oni uvijek idu naprijed kako bi primali sve veću i neprestano rastuću svjetlost koja im svijetli. Sadašnje stanje crkve nije ugodno Bogu. Uvuklo se samopouzdanje koje ih je navelo da ne osjećaju nikakvu potrebu za više istine i većom svjetlošću. Živimo u vremenu kada Sotona djeluje zdesna i slijeva, pred nama i iza nas; a ipak mi kao narod spavamo. Bog želi da se čuje glas koji će probuditi Njegov narod na djelovanje.

„Umjesto da otvore dušu kako bi primila zrake svjetla s neba, neki su djelovali u suprotnom smjeru. I putem tiska i s propovjedaonice iznošena su gledišta u pogledu nadahnuća Biblije koja nemaju potvrdu Duha niti riječi Božje. Sigurno je da nijedan čovjek ni skupina ljudi ne bi smjeli preuzeti na sebe iznositi teorije o predmetu od tako velike važnosti bez jasnoga ‘Ovako govori Gospodin’ koje bi ih poduprlo. A kada ljudi, opterećeni ljudskim slabostima, podložni u većoj ili manjoj mjeri utjecajima koji ih okružuju, te imajući nasljedne i stečene sklonosti koje su daleko od toga da ih učine mudrima ili nebeski usmjerenima, uzmu na sebe izvoditi riječ Božju pred sud i prosuđivati što je božansko, a što ljudsko, oni djeluju bez Božjega savjeta. Gospodin neće blagosloviti takvo djelo. Posljedica će biti pogubna, i za onoga koji se njime bavi i za one koji ga prihvaćaju kao djelo od Boga. U mnogim je umovima probuđen skepticizam teorijama koje su iznesene o naravi nadahnuća. Ograničena bića, sa svojim uskim i kratkovidnim pogledima, osjećaju se sposobnima kritizirati Sveto pismo govoreći: ‘Ovaj je odlomak potreban, a onaj odlomak nije potreban i nije nadahnut.’”

„Krist nije dao nikakvu takvu uputu glede starozavjetnih Pisama, jedinoga dijela Biblije koji je narod njegova vremena posjedovao. Njegov je nauk bio namijenjen tomu da njihove misli usmjeri na Stari zavjet i da u jasnijem svjetlu iznese velike teme koje su ondje prikazane. Kroz vjekove se izraelski narod odvajao od Boga te je izgubio iz vida dragocjene istine koje im je On bio povjerio. Te su istine bile prekrivene praznovjernim oblicima i obredima koji su

prikrivali njihovo pravo značenje. Krist je došao ukloniti ruševine koje su zamračivale njihov sjaj. Postavio ih je, kao dragocjene dragulje, u novo ruho. Pokazao je da, daleko od toga da prezire ponavljanje starih, dobro poznatih istina, On je došao učiniti da se one pokažu u svojoj pravoj snazi i ljepoti, čiju slavu ljudi njegova vremena nikada nisu bili razabrali. Budući da je sâm bio Autor tih objavljenih istina, mogao je narodu otvoriti njihovo pravo značenje, oslobađajući ih pogrešnih tumačenja i lažnih teorija koje su vođe usvojili kako bi odgovarale njihovu vlastitom neposvećenom stanju, njihovu nedostatku duhovnosti i ljubavi prema Bogu. Odbacio je ono što je tim istinama oduzelo život i životvornu silu te ih vratio svijetu u svoj njihovoj izvornoj svježini i snazi.”

„Ako imamo Kristova Duha i ako smo Njegovi suradnici, na nama je da nastavimo djelo koje je On došao izvršiti. Istine Biblije ponovno su postale zamračene običajem, predajom i lažnim naukom. Pogrešna učenja popularne teologije učinila su tisuće i tisuće skepticima i nevjernicima. Postoje zablude i nedosljednosti koje mnogi osuđuju kao učenje Biblije, a koje su zapravo pogrešna tumačenja Svetoga pisma, prihvaćena tijekom vjekova papinske tame. Mnoštva su navedena da njeguju pogrešno poimanje Boga, kao što su Židovi, zavedeni zabrudama i predajama svojega vremena, imali pogrešno poimanje Krista. ‘Da su je upoznali, ne bi razapeli Gospodina slave.’ Na nama je da svijetu otkrijemo pravi Božji karakter. Umjesto da kritiziramo Bibliju, nastojmo svijetu, propisom i primjerom, iznijeti njezine svete, životvorne istine, kako bismo ‘navijestili vrline Onoga koji vas je iz tame pozvao u svoje čudesno svjetlo.’”

„Zla koja su se postupno uvlačila među nas neprimjetno su pojedince i crkve odvela od strahopoštovanja prema Bogu te su im uskratila silu koju im On želi dati.

„Braćo moja, neka riječ Božja stoji upravo onakva kakva jest. Neka se ljudska mudrost ne usudi umanjiti snagu ijedne izjave Svetoga pisma. Svečana osuda u Otkrivenju trebala bi nas upozoriti da ne zauzimamo takvo stajalište. U ime svojega Učitelja zapovijedam vam: ‘Izuj obuću s nogu svojih, jer mjesto na kojem stojiš sveta je zemlja.’“ Svjedočanstva, svezak 5, 707–711.